

Ο ΕΡΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ, ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ.

ΑΡΙΘ. 311.

(ΕΝ ΣΥΡΩ ΤΗΝ 23. ΙΟΥΝΙΟΥ 1845.)

'ΕΤΟΣ Ζ'.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ,

Ότε επί της συντακτικής συνόδου εγένετο μέγας περιστασίας μίας ή δύο βουλών λόγος, ή δέ κοινή γνώμη εις δύο διαιρεθείσα απεράνθη υπέρ και κατά του μέτρου αυτού, διότι οι μὲν σφόδρα φιλευλευθεροί, επιθυμούντες μίαν μόνον βουλὴν, τὴν τῶν ἀντιπροσώπων, ἀπεράνθησαν κατὰ τῶν δύο, οἱ δὲ συντηρητικοί, θεωροῦντες ὡς ἀπολύτως ἀναγκαῖον ὑπὲρ τοῦ ἀρριστοκρατικοῦ τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος τὸ ἀριστοκρατικὸν στοιχείον, ὡς ὑποστηρίζον τὴν τάξιν καὶ τὴν συντήρησιν τῶν καθεστώτων, καὶ ὡς χρησιμεῖον διὰ τῆς ἐπιβρότης τὴν ὁποῖαν ἐξασκῆ ἐπὶ τοῦ λαοῦ νὰ μετριάξῃ τὰς ὁρμὰς τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων, καὶ νὰ συμβιάξῃ τὰς μεταξὺ τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Μοναρχίας δυναμείας νὰ προκύψωσιν ἐνῆστε περὶ τὸ νομοθετικὸν διαφωνίας, ἐθεώρουν ἀναγκαῖαν τὴν τῆς Γερουσίας σύστασιν. Ότε, λέγομεν, συνέβησαν ταῦτα, συνδιαλεγόμενοι ἡμεῖς ἐν μίᾳ τῶν ἡμερῶν μὲ πρόσωπον εἰδήμον καὶ τοῦ τόπου καὶ τῶν προσώπων ἐσυμφωνούσαμεν μὲ τὴν γνώμην τῶν ἀποφανθέντων ὑπὲρ τῶν δύο βουλῶν. Ἄλλὰ τὸ πρόσωπον αὐτὸ καίτοι ἀνήκον εἰς τὴν συντηρητικὴν μερίδα, καὶ μὴν ἀντιτεῖνον ὅτι πρὸς ἀρριστοκρατικὸν τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος ἀναγκαῖως ἀπαιτεῖται τὸ ἀριστοκρατικὸν στοιχείον, διὰ τοὺς λόγους τοὺς ὁποῖους ἐξέθεσαμεν ἀνωτέρω, μᾶς ἔκαμε τὴν ἐξῆς ἐμβριθῆ καὶ ἔμφρονον παρατήρησιν, τὴν ὁποῖαν θεωροῦντες ὡς πρόβρῃσιν μὸλις μετὰ ἕν ἔτος πεπληρωθείσαν, γνωστοποιούμεν εἰς τὸ κοινόν, ὡς ἐνταυτῷ ἄρκετὰ περιέργων καὶ σπουδαίων.

Εἶναι μὲν ἀπολύτως ἀναγκαῖον, μᾶς εἶπε, τὸ ἀριστοκρατικὸν στοιχείον πρὸς ἀρριστοκρατικὸν τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος, ἀλλ' ἐν τῇ Ἑλλάδι εἶτε δὲν ὑπῆρξε πώποτε τοιοῦτον στοιχείον, ἔνεκα τοῦ ὀθωμανικοῦ ζυγοῦ ὅστις κατέστρεψε πᾶσαν περιουσίαν, εἶτε ἐξέλειπεν ἔνεκα τοῦ ἐξολοθρευτικοῦ τῆς ἐπαναστάσεως πολέμου ὅστις τὸ πᾶν κατέστρεψε. Μὴν ὑπάρχοντος ἄρα τοιοῦτου στοιχείου, τὸ ὅποῖον ἔχει μάλιστα συμφέρον εἰς τὴν τάξιν, τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν συντήρησιν τῶν καθεστώτων, καὶ τὸ ὅποῖον ἐν περιπτώσει πολιτικῶν ἐσωτερικῶν ἀνωμαλιῶν κινδυνεύει ν' ἀπολέσῃ τὴν περιουσίαν του, ἢ ὅπως ὄποτε νὰ ζημιωθῇ, μίαν ψευδῆ ἀριστοκρατία ἀποκτώσα νομοθετικὴν ἐξουσίαν καὶ μάλιστα διὰ δύο, ὅχι μόνον δὲν δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν συνταγματικὴν σκοπὴν, ἀλλ' ἀπαναντίας θέλει μεταβληθῆ εἰς ἀναρχικὸν στοιχείον, καθόσον δὲν ἐνδιαφέρει εἰς αὐτὴν ἡ τάξις ἢ ἡ συντήρησις τῶν καθεστώτων, καὶ καθόσον μὴ φοβούμενη οὐδὲ τὴν κατάργησιν τῆς, οὐδὲ τὰ παράπονα τοῦ λαοῦ, ὡς μὴ ὑπ' αὐτοῦ ἐκλογομένη, θέλει καταστῆ φατριαστικὴ, διὰ νὰ δυνήθῃ ἕκαστον μέλος αὐτῆς νὰ καθέξῃ ὑψηλὴν θέσιν, ἐκ τῆς ὁποίας καρπούμενη νὰ ἐξοικονομῇ τὴν πενίαν τῆς.

Ἡ ἐμβριθὴς καὶ ἔμφρων πρόβρῃσις αὕτη πεπληρωταί, τὸ ἐπαναλέγομεν, εἰς τὴν πρώτην σύνοδον τοῦ νομοθετικοῦ τοῦτου σώματος τῆς Γερουσίας, καθότι ἡ πλειονοψηφία αὐτῆς μακρὰν τοῦ νὰ ἐπιθυμῇ τὴν τάξιν καὶ τὴν συντήρησιν τῶν καθεστώτων, κατέστη ἀναρχικὸν στοιχείον, καὶ φατριαζούσα κατὰ τῆς ἐξουσίας προσπαθεῖ νὰ

τὴν ρίψῃ, σπρώχνουσα μὲ ἀναληθίαν εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἀδύσσοῦ τὴν δυστυχῆ πατρίδα μας. Ἐκαστος δὲ εὐκόλως δύναται νὰ κατανοήσῃ ὅτι αἱ κατὰ τῆς ἐξουσίας ἀντενέργειαι τοῦ νομοθετικοῦ τοῦτου σώματος, καὶ ἡ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς Κυβερνήσεως ἐρις δὲν γίνεται ὑπὲρ ἀρχῶν, ἀλλὰ μόνον διὰ νὰ ὑψωθῇ ἐκ νέου τὸ πεπτωκὸς σύστημα εἰς τὸ ὅποιον ἡ πλειονοψηφία αὕτη ἀνήκει, καὶ κατὰ συνέπειαν διὰ νὰ καθέξῃ ἕκαστον μέλος αὐτῆς θέσιν ὅπως δῆποτε ὑψηλὴν πρὸς ἐξοικονομήσιν τῶν ἀναγκῶν καὶ τῆς πενίας τοῦ.

Εἰς τί ἄλλο τείνει ὁ κατὰ τῆς ἐξουσίας πόλεμος τῆς πλειονοψηφίας τῆς Γερουσίας, εἰμὴ εἰς τὴν καταστροφὴν τῶν καθεστώτων, ἀφοῦ ἡ ἀντιπολιτευσὶς τῆς ὁποίας εἶναι δημιουργημὰ ἡ πλειονοψηφία αὕτη ἀπελείσθη πλέον ἀπὸ ὅλα τὰ θεμιτὰ καὶ ἀθέμιτα μέσα τῶν ὁποίων ἔκαμε χρῆσιν πρὸς ἐπιτυχίαν αὐτοῦ τοῦ ὀλεθρίου σκοποῦ τῆς; ἢ δὲ καταστροφὴ τῶν καθεστώτων τί ἄλλο θέλει ἐπιφέρει εἰμὴ τὴν ἀναρχίαν, ἀφοῦ ἦναι ἤδη ἀποδεδειγμένον ὡς μαθηματικὴ ἀλήθεια, ὅτι ἐν περιπτώσει κατ' ἴν ἤθελε πέσει τὸ ἐνεστώδες ὑπουργεῖον, διὰ λόγους ὁποιοῦσδήποτε, θέλει εἶσθαι ἀδύνατον πλέον νὰ σχηματισθῇ ἄλλο δυνάμενον νὰ διατηρήσῃ ἐν τῇ Ἑλλάδι τὴν τάξιν καὶ τὴν ἡσυχίαν;

Δὲν διατεινόμεθα ὅτι ἡ Γερουσία δὲν ἀπολαμβάνει τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἀγανάκτησιν τῆς κατὰ τοῦ ὑπουργεῖου, ὁσάκις θεωρεῖ παραβιάζομένους ὑπ' αὐτοῦ ἐκ προθέσεως τοὺς θεμελιώδεις τοῦ κράτους νόμους ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ τοὺς καταστρέψῃ, καὶ καταπιεζομένους ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων του τὰς πολυτέμους τοῦ πολίτου ἐλευθερίας. Δὲν διαφιλονεικοῦμεν, λέγομεν, τὸ δικαίωμα αὐτὸ τῆς Γερουσίας, ἀλλὰ νομίζομεν ὅτι διὰ τὸ πρὸς τὴν ἐξουσίαν ὀφειλόμενον σεβασμὸν, καὶ μάλιστα εἰς περιστάσεις τοσοῦτον δεινῆς κινδυνουσύης δηλαδὴ προφανέστατα τῆς πατρίδος μας, καὶ προκειμένου περὶ τῶν ὅλων, ὀφείλομεν ἅπαντες καὶ ἄρχοντες καὶ ἀρχόμενοι νὰ συνδράμωμεν καὶ συμπράξωμεν ὑπὲρ τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ θρόνου, καὶ πρὸς παγίωσιν καὶ ἐνίσχυσιν τῆς Κυβερνήσεως, διὰ νὰ δυνήθωμεν νὰ διατηρήσωμεν τὸ πολυτίμητον σύνταγμα μας, καὶ νὰ διαφυλάξωμεν ἀβλαβῆ τὴν ζωὴν, τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἰδιοκτησίαν μας. Τὸ δικαίωμα ἄρα τοῦτο πρέπει νὰ ἐξασκῆται μόνον εἰς περιστάσεις λίαν σοβαρὰς, καὶ οὐχὶ εἰς κάθε ψύλλου πύθημα, κατὰ τὴν κοινὴν προνομίαν.

Ἄλλὰ κατὰ δυστυχίαν μέλη τινὰ τῆς Γερουσίας, αὐτοῦ τοῦ ὑποτιθεμένου συντηρητικοῦ νομοθετικοῦ σώματος ἀνήκουσα εἰς τὴν πλειονοψηφίαν ἐπανέστησαν ἀνοικταῖως κατὰ τοῦ ὑπουργεῖου, μὲ πρόθεσιν τοῦ νὰ τὸ προσβάλωσιν ἐνώπιον τοῦ ἡγεμόνος ἢ τῆς κοινῆς γνώμης, νὰ τὸ ἐξουθενήσῃ καὶ νὰ τὸ ρίψῃ, διότι ἐβλήθη εἰς προσωπικὴν κρᾶτησιν ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἀκαρνανίας, ἐνεργήσαντος ἐν τῷ τοῦ νόμου, ὁ κύριος Μαγγινόπουλος καθυστερῶν μεγάλην εἰς τὸ δημόσιον ὀφειλομένην χρηματικὴν ποσότητα, καὶ διότι ὁ τῆς Κωνσταντινουπόλεως προξενος κύριος Μαντζουράνης παρηγόμησε, λέγον, παραβιάσας τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λαοῦ τῆς Ἑλλάδος τὸν ὅποιον ἐκράτησεν εἰς τὴν φυλακὴν, ἀφοῦ ὁ Γολιαντῆς οὗτος, καθ' ὅς ἔχομεν πληροφορίας, μετεχειρίσθη τὰ πλέον ἀθέμιτα μέσα διὰ νὰ καταβροχθίσῃ τὴν περιουσίαν μίᾳς δυστυχῆς γυναικὸς. Ἐνῶ καὶ ἂν ὑποτεθῇ πρὸς στιγμήν ὅτι παρηγόμησαν οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι τῆς ἐξουσίας παραβιάσαντες τὴν τοῦ πολέτου ἐλευθερίαν, ἐν ἀγνοίᾳ τῆς Κυβερνήσεως, ὄφειλον οἱ

παθόντες ν' ἀναφέρωσι πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τὰ γεγονότα ταῦτα, ἢ τοῦλάχιστον νὰ τ' ἀναφέρωσιν οἱ παραπονούμενοι κύριοι Γερουσιασταὶ μετὰ τῆς δεούσης σεμνοπρεπείας, χωρὶς νὰ προξενήσωσι τὸ ὅποιον ἐπροξένησαν σκάνδαλον, καὶ χωρὶς νὰ δώσωσι πρὸς τοὺς λαοὺς τὸ κακὸν παράδειγμα τῆς κατὰ τῆς ἐξουσίας περιφρονήσεως.

Ἄλλὰ, τὸ ἐπαναλέγομεν, τὸ νομοθετικὸν τοῦτο σῶμα τῆς Γερουσίας, τοῦ ὁποῖου καθήκον εἶναι νὰ ἐμποδίσῃ τὰς ὁρμὰς τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων, νὰ συμβιάξῃ τὰς μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῆς μοναρχίας διαφωνίας, καὶ νὰ ἐνεργῇ παντὶ σθένει ὑπὲρ τῆς συντηρήσεως τοῦ θρόνου καὶ τῶν καθεστώτων, ἔδοσεν εἰς τὴν πρώτην σύνοδόν του τρανὰ δείγματα δι' ἄφραδιαν, καὶ δι' ἐπιτείνε εἰς τὴν ἀναρχίαν καὶ ἰδοὺ πεπληρωταί ἡ πρόβρῃσις τὴν ὁποῖαν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου μας ἀνεφέραμεν.

Γνωρίζοντες τὴν καταχθόνιον τάξιν τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ ὡς πρὸς τὸ ἱερὸν καὶ τριεθέστων πρόσωπον τοῦ ἀγαπητοῦ Μονάρχου μας, δὲν ἐπαραξενεύθημεν δι' ὅσα ὅλα σχεδὸν τὰ ὄργανα τοῦ τύπου τῆς ἐδημοσίευσαν ἐσχάτως κατὰ τῆς ἐγκριθείσης ὑπὸ τῶν βουλῶν βασιλικῆς προσεπιχορηγήσεως εἰς ἕν ἑκατομμύριον.

Ἄφοῦ οἱ λυμαίνοντες οὗτοι τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας ἐλήστευσαν εἰς διαφόρους περιστάσεις καὶ ἐποχὰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, καὶ μὲ τὰ χρηματικὰ μέσα τοῦ ἔθνους καταπολεμοῦν ἤδη τὴν αὐτονομίαν του, τὸ σύνταγμα του, τὸ μέλλον του καὶ αὐτὴν τὴν ὑπαρξίν του, παρουσιάζονται ὡς ὑπερασπισταὶ τῶν συμφερόντων του καὶ τὸ ἐλευνολογοῦν, διότι ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς μας θέλει λάβει ἀκεραίαν τὴν ἐξ ἑνὸς ἑκατομμυρίου προσεπιχορηγήσιν του, χωρὶς νὰ χάρισῃ, ὡς ἄλλοτε ἐπραξέ, τὰς διακοσίας χιλιάδας, καὶ δι' ἧς θέλει τὴν λάβει ἀπὸ τὴν πρώτην Ἰανουαρίου τοῦ ἐνεστώτος ἔτους· προσπαθοῦντες μὲ τοῦτο νὰ ἐλαττώσωσι τὴν πρὸς τὸν θρόνον καὶ τὸ ἐπ' αὐτοῦ καθήμενον ἱερὸν καὶ σεβαστὸν πρόσωπον ἀγάπην τοῦ ἔθνους, πρόσωπον τοῦ ὁποῖου ἡ ἀγαθότης, ἡ ἀρετὴ, ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἀγάπη εἶναι ἀπερίγραπτος, καὶ τοῦ ὁποῖου μόνη ἡ σεβασμία σκιά ἔσωσε καὶ θέλει σώσει τὸ ἔθνος ἀπὸ τὴν ἀδυσσον, εἰς τὴν ὁποῖαν τὸ σπρώχνουσι αἱ πατροκτόνοι χεῖρες των.

Εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ἡ Α. Μ. ἐχάρισεν εἰς ἄλλην ἐποχὴν δραχμὰς διακοσίας χιλιάδας ἐκ τῆς προσεπιχορηγήσεως τῆς, ἀλλ' εἰς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην δὲν ἦτον ἡνάγκασμένη νὰ κάμνῃ τόσας δαπάνας εἰς ὅσας νῦν ἀναγκάζεται, οὐδὲ αἱ περιστάσεις τότε ἦσαν τοσοῦτον δεινῆς, ὁποῖας τὰς κατέστησε νῦν ἡ ἀντιπολιτευσὶς διὰ τῆς ἀνθεθνικῆς διαγωγῆς τῆς, ὅστε νὰ πρόκεινται τοσαῦτα ἀνάγκαι τὰς ὁποίας ὁ Βασιλεὺς ὀφείλει νὰ ἐξοικονομήσῃ, καὶ τόσας δυστυχεῖς τοὺς ὁποῖους ὀφείλει νὰ βοηθήσῃ καὶ περιθάλλῃ. Ἐπομένως ἂν ἡ ἀντιπολιτευσὶς ἤθελεν εἶσθαι εὐλαβητικὴ καὶ ἂν πραγματικῶς ἐφείδετο τὰ συμφέροντα τοῦ λαοῦ ὄφειλε νὰ ἐπιφυλαχθῇ νὰ κάμῃ τὰς περὶ τοῦ ἀντικειμένου τοῦτου παρατηρήσεις τῆς εἰς ἄλλην καταλληλοτέραν ἐποχὴν παρὰ εἰς τὴν παρούσαν, καθ' ἣν ὅλοι οἱ φίλοι τῆς πατρίδος ὀφείλουσι νὰ ὑποστηρίξωσι τὸν θρόνον, καὶ νὰ καταστήσωσιν εἰς τὰς ὄψεις τῶν Ἑλληνικῶν λαῶν ἀγαπητότερον καὶ πλέον σεβαστὸν τὸ ἱερὸν τοῦ Βασιλέως μας πρόσωπον, ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας.

'Αλλ' ἐπειδὴ ὁ σκοπὸς καὶ αἱ τάσεις τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν εἶναι ὀλέθριοι, καὶ εἰς μόνην τὴν καταστροφὴν τῆς πατριδος ἐλπίζουσιν πρό τινοσ ἤδη καιροῦ, ἐπιλαμβάνονται ὡς θέμα τὴν ἀθωωτέραν πράξιν καὶ τὸ πρακτικώτερον καὶ ὀλίγου λόγου ἄξιον συμβᾶν, διὰ τὴν καταπολεμῶσι καὶ τὸν θρόνον, καὶ τὸ ὑπουργεῖον, καὶ τὴν Βουλὴν.

Δικαστικοὶ τινες ὑπάλληλοι ἀπεπέμφθησαν τῆς ὑπηρεσίας, οἱ μὲν διότι ἐστειροῦντο τῶν προσόντων τοῦ Β. ψηφίσματος τῆς ἐθνοσυνελεύσεως, οἱ δὲ διότι ἦσαν φανατικοὶ ὀπαδοὶ τῆς ἀναρχικῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Τὸ ὑπουργεῖον καταδιώκει ἐκ τῆς Ἑλλάδος τοὺς νομομαθεῖς ἀνδρας, κραυγάζει μέχρι διαβρῆξεως ἢ ἀναρχικῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Καθηγηταὶ τινὲς τοῦ Πανεπιστημίου ἐπαύθησαν, οἱ μὲν ὡς περιττοὶ, οἱ δὲ ὡς ἀνάξιοι τῶν ἐδρῶν τὰς ὁποίας ἐπισχόλουσιν ἢ διότι δὲν ἔχουσιν ἀκροατάς, καὶ τινες ἐξ αὐτῶν διότι ἦσαν φανατικοὶ ὀπαδοὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Τὸ ὑπουργεῖον καταδιώκει ἐκ τῆς Ἑλλάδος τὰ φῶτα, φωνασκεὶ μέχρι διαβρῆξεως ἢ ἀναρχικῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Μεταξὺ τοῦ Πειραιῶσ καὶ τῶν Ἀθηνῶν ἐληστεύθη κοιλυδιστῆς τις συνοδοιοπορῶν μ' ἕνα τῶν ληστῶν.

Τὸ ὑπουργεῖον ὑποβάλλει τὴν ληστείαν, φωνασκεὶ μέχρι διαβρῆξεως ἢ ἀναρχικῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Ἐφρονεύθη ἐντὸς τῶν Ἀθηνῶν Νασύμ τις συμπλακεὶς μετὰ τινῶν ἐπιπέων θλασάντων τὸν ἀργελέ του ἐνῶ διέβαινον ἀφ' ἐνὸς κροφφενίου.

Τὸ ὑπουργεῖον πταίει, φωνάζει διαβρῆγνυομένη ἢ ἀναρχικῆς ἀντιπολιτεύσεως, διότι δὲν ἐμποδίζει τὰς μεταξὺ τῶν πολιτῶν εἰς τὰς ὁδοὺς συμπλακὰς.

Ἐκλάπησαν ἀπὸ τὸ δημόσιον τῆς χαλκίδος ταμεῖον δραχ. 47,000 ὑποπτοὶ δὲ τῆς κλοπῆς ταύτης εἶναι οἱ ἴδιοι οἱ φύλακες μετ' ἄλλων συνεννοηθέντες.

Ὁ πρωθυπουργὸς πταίει φωνασκεὶ διαβρῆγνυομένη ἢ ἀναρχικῆς ἀντιπολιτεύσεως, διότι δὲν ἐπῆγεν ὁ ἴδιος τὴν φυλάξῃ τὸ τῆς Χαλκίδος δημόσιον ταμεῖον, καθὼς δὲν φυλάττει ὁ ἴδιος οὐδὲ τὰ λοιπὰ ταμεῖα τοῦ κράτους διὰ τὴν μὴ κλαπῶσι.

Μία μοιχαλὶς σύζυγος ἔσφαξεν ἐν κερῶ νυκτὸς τὸν σύζυγόν της κοιμώμενον.

Ὁ πρωθυπουργὸς πταίει, διαβρῆγνύεται φωνασκοῦσα ἢ ἀναρχικῆς ἀντιπολιτεύσεως, διότι δὲν φυλάττει ὁ ἴδιος τοὺς συζύγους διὰ τὴν μὴ σφάζωνται κοιμώμενοι ἐν κερῶ νυκτὸς ὑπὸ τῶν συζύγων των.

Λησταὶ ἀνεφάνησαν εἰς τὴν ἀνατολικὴν καὶ τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα μασιζόντες τοὺς λαοὺς τῶν ἐπαρχιῶν.

Ὁ πρωθυπουργὸς πταίει, φωνασκεὶ διαβρῆγνυομένη ἢ ἀναρχικῆς ἀντιπολιτεύσεως, διότι δὲν δύναται νὰ ἐκπλήξῃ καὶ καταλάβῃ τοὺς ἀντιπολιτευομένους, ὅταν ἐν τῷ κρυπτῷ καὶ καταχθονίῳ ὑποκινουῦν τὰς ληστείας, διὰ τὴν ἐρεθίσσῃ τὴν Τουρκίαν ὥστε νὰ ἐπιπέσῃ μετὰ τὸ πῦρ καὶ καὶ τὸν σιδήρον κατὰ τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Διοικητὴς τῆς Ἀκαρναντίας ἐφυλάκισεν τὸν Μαγνηνόπουλον καθυστεροῦντα σημαντικὴν χρηματικὴν ποσότητα ὀφειλομένην εἰς τὸ δημόσιον.

Ὁ πρωθυπουργὸς πταίει, διαβρῆγνύεται φωνασκοῦσα ἢ ἀναρχικῆς ἀντιπολιτεύσεως, διότι οἱ Διοικηταὶ τοῦ κράτους μεταχειρίζονται τὰ νόμιμα ἀναγκαστικὰ μέτρα πρὸς ἀπόπειαν τῶν καθυστεροῦντων.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐφυλάκισεν ἕνα ὑπῆκοον Ἑλληνα μεταχειρισθέντα ὅλα τὰ μέσα τῆς ἀπάτης διὰ τὴν καταδροχίαν τὴν περιουσίαν μιᾶς δυστυχῆς γυναίκης.

Ὁ Πρωθυπουργὸς πταίει, διαβρῆγνύεται φωνασκοῦσα ἢ ἀναρχικῆς ἀντιπολιτεύσεως, διότι ὁ ὑπάλληλος οὗτος τῆς ἐξουσίας ἐνήργησεν ἐντὸς τοῦ νόμου καὶ τῶν καθηκόντων του, ἢ παρηγόρησε καὶ ἢ ἐξουσία πρέπει καὶ λάβῃ πρῶτον τὰς ἀνηκούσας πληροφορίες διὰ τὴν τὴν τιμωρίαν.

Ἄλλὰ τί τοὺς θέλει ὁ πρωθυπουργὸς τούτους ἀτάκτους φουστανελοφόρους ἐν τῇ πρωτεύουσῃ;

Τί τοὺς θέλει; τοὺς θέλει διὰ σκοποῦς κυβερνητικῶσ,

καὶ πρὸ πάντων διὰ τὴν ἐμποδίση τὴν ἀντιπολιτεύσειν ἀπὸ ἀναρχικῶν κινήματα, πάλιν ὑπὲρ τῆς ἰδίας τῆς σωτηρίας.

Ἄν ἐπιθυμῆ ἢ ἀντιπολιτεύσεισ ν' ἀπομακρυνθῶσι τῆς πρωτεύουσῆσ οἱ φουστανελοφόροι οὗτοι ἄτακτοι στρατιῶται, ὡς χαλινώσῃ τ' ἀκάθεκτα πάθητης, ὡς παύσῃ ἀπὸ τοῦ νὰ ἦναι πολεμικὰ κατὰ τῆς ἐξουσίας καὶ ἀναρχικῆ, ὡς περιωρισθῆ εἰς τὸν στενὸν κύκλον τῆς λογικῆσ, τῆς ἠθικῆσ καὶ τῆς συνταγματικῆσ ἀντιπολιτεύσεως, καὶ ὡς ἦναι βεβαία ὅτι ἐν τῷ ἅμα θέλουσ ἀπομακρυνθῆ τῆς πρωτεύουσῆσ, ὡς περιττοὶ πλέον οὗτοι οἱ φουστανελοφόροι ἄτακτοι στρατιῶται. τότε δὲ καὶ ὁ ἔσω καὶ ὁ ἔξω κόσμος θέλει πιστεῦει εἰς ὅσα θέλει δημοσιεῖει διὰ τῶν ὀργάνων τοῦ τύπου τῆσ περὶ τῶν τῆς ἐξουσίας ἐλλείψεων, ἐνῶ ἤδη γελᾷ διὰ τὴν παραφορὰν τῆσ.

Ἄς εὐαρεστηθῆ ἢ ἀντιπολιτεύσεισ νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῆσ εἰς τὸν ἐπόμενον παράγραφον, διὰ τὴν μᾶθῃ πῶσ γίνεται ἢ λογικῆ, ἢ ἠθικῆ καὶ ἢ συνταγματικῆ κατὰ τῆσ ἐξουσίας ἀντιπολιτεύσεισ:

Μολοντί κύριε Πρωθυπουργέ ἐνασχολεῖσαι ἀπὸ πρῶτης, μέχρι τοῦ μεσονυκτίου εἰς τσοῦτάσ σπουδαίας καὶ σοβαράσ ἐργασίας, ὁποῖα εἶναι αἱ τῆσ ὑπηρεσίας σου. Μολοντί δαπανᾷς μέγιστον μέρος τοῦ πολυτίμου καιροῦ σου σκεπτόμενος τίνε τρόπον θέλεις δυνηθῆ νὰ σώσῃσ τὸ πολιτικὸν τῆσ πατριδος μας σκάφος ἀπὸ τὴν τρομερὰν θύελλαν καὶ τὸν κίνδυνον ὅστις τὸ ἐπαπειλεῖ. Μολοντί καταταρνανεῖσαι πολλὰς τῆσ ἡμέρας ὥρῆσ διὰ τὴν ἐξοικονομῆσ εἴτε ἐργῶ εἴτε λόγῶ μυριάσ ἀδιακρίτους καὶ ὑπερβολικάσ ἀπαιτήσεις. Μολοντί ὀφείλεις νὰ σκέπτεσαι οὐ μικρὸν πρὸς εὔρεσιν τῶν μέσων, δι' ὧν θέλεις δυνηθῆ νὰ ματαιώσῃσ τοὺς σκοποὺς καὶ τὰ σχέδια τῆσ ἀκαθάρτου ἀντιπολιτεύσεως, ἣτις σπρώχνει τὸ ἔθνος εἰς τὸ χεῖλος τῆσ ἀδύσσου, τὸ ἔθνος! τὸ ὁποῖον κρέμνεται εἰς τὸν τράχηλόν σου μ' ὅλα του τὰ παρεπόμενα, μετὰ τὴν αὐτονομίαν του δηλαδὴ, μετὰ τὸ Σύνταγμα ἢ μετὰ τὸ μέλλον του. Καὶ μολοντί ὀφείλεις ὡσαύτως νὰ ἐνασχολῆσαι οὐ μικρὸν καὶ ἐπὶ τῆσ ἐξωτερικῆσ πολιτικῆσ, διὰ τὴν ματαιώσῃσ καὶ αὐτῆσ πολλὰκις τὰ ἐχθρικὰ κατὰ τῆσ πατριδος σχέδια, συγχώρησόν μας νὰ ὑποβάλωμεν εὐθεβᾶτως εἰς τὴν παρατήρησίν σου, ὅτι μεγάλως ἔσφαλεσ μὴ ἐπιστήσῃσ τὴν προσοχὴν σου ἐπὶ τῶν πράξεων του κυρίου ὑπουργοῦ τῆσ Δικαιοσύνης, διὰ τὴν προλάβῃσ τὴν παρακλιεῖσιν εἰς ἡν κατήντησαν τὰ Ἑλληνικὰ δικαστήρια ἕνεκα τῆσ ἀπροσεξίας αὐτοῦ τοῦ κυρίου ὑπουργοῦ, ὅστις ἂν δὲν ἐνήργησεν ἐν γνώσει, ἐσυγχώρησεν ὅμως ἐν ἀγνοίᾳ νὰ γίνῃ ἔρμαιον τῶν ὀλιωτέρων εἰσηγήσεων καὶ προτροπῶν πρὸς καταστροφὴν τῆσ δικαιοσύνης. Σφάλλεις προσέτι μεγάλως, διότι δὲν λαμβάνεις μέτρα ἐντονα καὶ δραστήρια διὰ τὴν μὴ συμβαῖναι νῶσιν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ νυκτοκλοπῆ καὶ τοιαῦτα ἀτοπήματα, ὅσιν τὸ εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Πειραιῶσ συμβᾶν. Σφάλλεις ὡσαύτως διότι δὲν ἐλαττοῖσ τὰς καθάρσεις τῶν προσερχομένων ἐκ τῆσ Τουρκίας ἐπιδατῶν καὶ ἐμπορευμάτων, διὰ τὴν ἠρωγογηθῆ ὁποσοῦν τὸ ἐμπόριον. Σφάλλεις τελευταῖον διότι δὲν ἀποβάλλεις τῆσ δημοσίου ὑπηρεσίας ὅλους τοὺς φανατικῶσ ἀντιπολιτευομένους σι, καὶ τινὰς ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆσ φιλίας ἐπιδολεουμένους τὴν κυβέρνησιν σου, διότι μ' ὅλην τὴν εὐφυίαν, τὴν φρόνησιν ἢ τὴν πολυπειρίαν σου, σὲ ἀπατοῦν, καταχρῶνται, διάφορα ὑψηλὰ συμφέροντα ἐνεῦθεν βλάπτονται, καὶ ὁ λαὸς δικαίως θέλει ἀρχίσει νὰ παραπονῆται κατὰ τῆσ κυβερνήσεώς σου.

Ὁ Δόκτωρ Βρακκίνος συντάκτης τῆσ Ἀνατολικῆσ Ἐπιθεωρήσεως, τῆσ ὁποίας διάφορα ἀποσπάσματα ἐδημοσιεύσαμεν ἐν κερῶ διὰ τῆσ ἐφημερίδος μας, καὶ θεμελιωτῆς τοῦ Ἀνατολικοῦ Κομιτάτου, τοῦ ὁποίου ἦσαν μέλη οἱ πλείστοι τῶν σημαντικῶν ἀνθρώπων τοῦ τύπου καὶ τῶν Βουλῶν τῶν Παρισίων, ἀνήκουτες εἰς διαφόρους πολιτικὰς δοξασίας, καὶ οἱ ὁποιοὶ ἐνήσχολήθησαν ὁμοῦ περὶ τῶν τῆσ Ἀνατολῆσ πραγμῶν

των καὶ τῶν βελτιώσεων τὰς ὁποίας ἀπαιτεῖ ἢ καταστάσεις τῶν λαῶν. Ὁ Δόκτωρ λέγομεν οὗτος ἐνασχολούμενος πρὸ πολοῦ πρὸς εὔρεσιν τῶν καταλληλοτέρων μέσων, δι' ὧν δύναται νὰ λυθῆ τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα, τὸ ὁποῖον πρὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν ἐπασχολεῖ ὅλα τὰ πολιτικὰ πνεύματα τῆσ Εὐρώπης, εὔρεσιν εἶτε ἢ παραχώρησιν εἰς μέρος τοῦ Σουλτάνου πρὸς τοὺς ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ Χριστιανῶσ καὶ Ἰουδαίους, τῶν αὐτῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων τὰ ὁποῖα ἀπολαμβάνουσ οἱ Μουσουλμάνοι, τοιούτεσιν ἢ μεταξὺ ὄλων τῶν κατοίκων τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους ἰσότησ καὶ ἢ ἔκτασις τῶν ὀρίων τῆσ Ἑλλάδος, διὰ τῆσ παραχώρησεως εἰς αὐτὴν τῆσ Κρήτης, τῆσ Θεσσαλίας, τῆσ Ἡπείρου, τῆσ Ἀλβανίας καὶ τῆσ Μακεδονίας εἶναι τὰ μόνα μέσα δι' ὧν δύναται νὰ ὑποστηρηθῆ ἢ Ὀθωμανικὴ αὐτοκρατορία, νὰ λάβῃ ἀληθῆ ὑπαρξίν καὶ νὰ ἐνισχυθῆ τὸ Ἑλληνικὸν Βασίλειον, νὰ λυθῆ τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα, νὰ διατηρηθῆ ἢ Εὐρωπαϊκὴ ἰσορροπία καὶ ἢ παγκόσμιος εἰρήνη, νὰ ἐξευγενισθῆ ἢ Ἀνατολή, νὰ παύσῃ ἢ ἐκχυσις τοῦ αἵματος καὶ νὰ εὐτυχῆσῃσ τόσοι καὶ τόσοι δυστυχῆσ λαοὶ οἵτινες στενάζουσ ὑπὸ τὴν μάστιγα τῆσ τυραννίας. Μετέβη λοιπὸν ἐσχετάτως ἐκείθεν εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλιν, διὰ τὴν ὑποβάλλῃ εἰς τὸν Διδάκτον τὸ σχέδιόν του αὐτό, δι' οὗ συνδυάζονται ὅλων τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν τὰ συμφέροντα. Ἄλλὰ μόλις ἐκπληροφρήθη τὴν ἐκείσε ἀφίξίν του ἢ ἐξουσία, δὲν ἐσυχώρησε τὴν ἐντὸς τῆσ Ὀθωμανικῆσ ἐπικρατείας διαμονὴν του, καὶ ἕνεκα τούτου ἀναχωρήσας ἐκεῖθεν μετέβη εὐταῖα, σκοπεῖων, ὡς πληροφοροῦμεθα, νὰ ἐνασχοληθῆ εἰς συγγράμματα, διὰ τὴν δώσῃ ὅσον τὸ δυνατόν ἔκτασιν εἰς ταῦτα τὰς πολιτικὰς καὶ φιλανθρωπικὰς ἰδέας του, εἰς τὰς ὁποίας ἐλπίζει μετὰ βεβαιότητος ὅτι θέλει εὔρει συμφώνους ὅλας τὰς Εὐρωπαϊκὰς κυβερνήσεις, προκειμένου νὰ λυθῆ δι' αὐτῶν τοιοῦτον μέγα καὶ ὑψηλὸν ζήτημα, ἢ λύσις τοῦ ὁποίου μεγάλως ἐνδιαφέρει τὴν ἀνθρωπότητα ὅλοκληρον.

Τὸ καθ' ἡμᾶσ, ὡς φίλοι τοῦ ἐξευγενισμοῦ, τῆσ ἀνθρωπότητος καὶ τῆσ παγκοσμίου εἰρήνης, ἐπειχόμεθα εἰς τὸν κύριον Βρακκίνον καλὴν ἔδωσιν καὶ ἐπιτυχίαν εἰς τοὺς ὑψηλοὺς τούτους σκοποὺς του.

Δοξασία ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῆσ Ἑλλάδος διαδοθεῖσα, μᾶς ἔδωκεν ὁπωσοῦν ἐνώπιον τοῦ φιλελληνικοῦ φρονήματος τῆσ Γαλλίας καὶ ἄλλων ἐθνῶν.

Εἶχον διαδόσει οἱ ἐχθροὶ μας οὗτοι, ὅτι ἕνεκα τοῦ ὁμοιομορφοῦ τῆσ θρησκείας θέλομεν ἐνωθῆ ποτὲ μετὰ τῆσ ἄρκτης διὰ τὴν σχηματίσωμεν μίαν ἐθνικότητα ὑπὸ ἕν κοινὸν δόγμα.

Ὁ δόκτωρ Βρακκίνος, περὶ οὗ γίνεται ἄνωτέρω βλῶγος, ἀπήντησεν εὐστόχως εἰς τὰς συκοφαντίας ταύτας, δι' ἐνὸς φυλλαδίου του τοῦ ὁποίου ἐξεδόθησαν ἕξ χιλιάδες περίπου ἀντίτυπα καὶ τὸ ὁποῖον ἐδημοσιεύσαν μετὰ ταῦτα πολλοὶ Γαλλικαὶ ἐφημερίδες.

Ἀπόσπασμα τοῦ φυλλαδίου αὐτοῦ καταχωροῦμεν κατωτέρω

Ἐξ αὐτοῦ εὐκόλως δύναται τῆσ νὰ κρινῆ ὅτι ὁ δόκτωρ Βρακκίνος εἶναι εἰλικρινὴς φίλος τῶν Ἑλλήνων καὶ ὑπερασπιστῆς τῶν συμφερόντων των ὀφείλουσ ἄρα εὐγνωμοσύνην εἰς αὐτόν, διότι ἐξετίμησε τὰ αἰσθηματὰ των, καὶ διότι διὰ τοῦ φυλλαδίου του αὐτοῦ διεσκεδάσε τοὺς φόβους τοὺς ὁποίους εἶχον διαδόσει οἱ ἐχθροὶ μας.

Ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ φυλλαδίου τοῦ Δόκτορος Βρακκίνου

Τὸ Ἑλληνικὸν συμφέρον

Εἶναι ἀναντιρρήτου ὅτι, ὅτε ἠνώθη ἢ Εὐρώπη διὰ τὴν δώσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα κυβέρνησιν, δὲν ἐπρόκειτο οὐδὲ εἶ δύναται νὰ προτεθῆ τὸ νὰ περιορισθῆ αὐτὴ ἢ ἀρχαία καὶ ἔνδοξος ἐθνικότης εἰς ὅρια τοσοῦτον συνεσταλμένα, ὥστε

δ επιθυμῶν νὰ εὐρη τὴν Ἑλληνικὴν περιφέρειαν εἰς τὸν γεωγραφικὸν τῆς Ἑuropῆς χάρτην ἀναγκάζεται νὰ ἐφο- διασθῆ μετ' ἐπιμέλειαν... ἄλλ' εἰς τὸ δηλωθέν τῆς αὐ- τῆς Ἑυρώπη εἶχεν ἄλλον σκοπὸν, ἠλεῖσε δηλαδὴ καὶ εἰ- σὴ μίαν ἀρχήν, καὶ περιμένοντα τὴν εὐκαιρίαν τῆς ἀθα- μανικῆς διαλύσεως καὶ δώρη εἰς τὸ Ἑλληνικὸν κράτος, ἂν ὄχι τὴν ἀξίαν πρωτεύουσας ἢ δευτερευούσης δυνάμεως, ἀξίαν τὴν ἐπιπέδου τοιαύτην, ὥστε νὰ δύναται νὰ ὑποφέρει τὰ βάρη τῆς δουλείας εἰς αὐτὴν βασιλείας, χωρὶς ν' ἀναγκά- ζεται νὰ ζητή βοήθημα ἀπὸ τοὺς πλάστας τῆς.

Ἄλλ' ἤδη κατέστη προφανέστατον ὅτι ἡ ἐνεστῶσα τῶν πραγμάτων κατάσταση, καθόσον ἀφορᾷ τὴν Ἑλλάδα, δὲν δύναται νὰ διαρκῆσῃ, καὶ οὐδεὶς καιρὸς πλέον νὰ φανῆ ἢ Ἑυρώπη ἐπικρατῆς εἰς αὐτὴν, καὶ νὰ τιμῆσῃ τὴν τοσοῦτον ἡρωϊκὴν τῶν τελευταίων χρόνων πάλιν τῆς, ἀποδίδουσα εἰς τοὺς ἀνδρείους Ἑλληνας τὴν Κρήτην, τὴν Ἠπειρὸν, τὴν Ἀλβανίαν, τὴν Θεσσαλίαν καὶ τὴν Μακεδονίαν. Διότι τίς ποτε δύναται νὰ διακοπῆ Ἑλλάδα ἄνευ τῆς εὐφόρου Μακεδονίας, τῆς τοσοῦτον δυστυχοῦσης ὑπὸ τὴν δυναστείαν τῶν Τούρκων; γενομένης ὅμως τῆς ἀποδόσεως ταύτης, θέλουσιν δοθῆ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ μέ- σα τοῦ νὰ μεταδώσῃ εἰς τὴν Ἀνατολὴν τὸν ἐξευγενισμὸν τὴν ἀπὸ τῶν ἐλαβέν ἐκ τῆς δύσεως, καὶ νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν ζωὴν τὰς ἐπαρχίας ταύτας, τὰς ἐγκαταλειμμένας εἰς τὴν φρικωδέστεραν ἀβλύγησιν καὶ τὴν ἐρήμωσιν.

Ἡ Ἑυρώπη ὀφείλει εἰς τὸν κόσμον τὸ μέγα τοῦτο πα- ράδειγμα τοῦ ἀπαράγραπτου πνεύματος ἡρώων δεικνύοντων. Θέλει τὸ δόσει, καὶ τότε θέλομεν εἶχει Ἑλλάδα ἀποκαταστημένην.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τοῦ ἀναγκαζομένου νὰ διαμένῃ κεκλεισμένος εἰς τὴν οἰκίαν του ἕνεκα θείας, καὶ μάλιστα εἰς τὴν παρού- σαν τοῦ θέρους ὥραν, ἐξάπτεται τοσοῦτον ἡ φαντασία καὶ πυρακτοῦται ἡ κεφαλή, ὥστε πανταχοῦ βλέπει κλέ- πτας, ληστὰς καὶ δολοφόνους ἐτοιμοὺς νὰ ἐπιπέσωσιν ἐπ' αὐτοῦ διὰ τὸν κλέψωσι, νὰ τὸν ληστεύσωσι καὶ νὰ τὸν δολοφονήσωσι, καὶ νομίζει ὅτι ὅλος ὁ κόσμος κλέπτε- ται, λη- τεύεται καὶ δολοφονεῖται.

Τοιοῦτον τι συμβαίνει ἤδη κατὰ δυστυχίαν εἰς τινὰς τῶν συντακτῶν τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ μας ἐκδιδομένων ἐφημερίδων τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Ἐπίσταντες οὗτοι καὶ συκοφαντήσαντες διὰ τῶν εἰς τὰς ἐφημερίδας των καταχωρουμένων λιβελλῶν ὅλους τοὺς τιμίους συμπολίτας των, καὶ μὴ τολμῶντες ἕνεκα τούτου νὰ ἐξέλθωσι τῶν οἰκιῶν των, βλέπουν ὡς ἐκ τῆς στενωχίας καὶ τῆς ἐξήψεως τῶν κεφαλῶν των παντα- χοῦ ληστὰς, κλέπτας καὶ δολοφόνους, καὶ διὰ τοῦτο δημοσιεύουν ἀκαταπαύστως ὅτι θύαν ἐξυπνώσιν τὸ πρᾶν οἱ πολῖται πρώτη φροντίς των εἶναι νὰ ἐρωτῶσι πόσοι ἐφορεύσαν τὴν παρελθούσαν νύκτα, καὶ πόσοι κλοπαὶ καὶ ληστεῖαι συνέβησαν, ἐπαναλαμβάνοντες πάντῃ τὸν φόνον τοῦ Ναυῆ, τὸν ἐξ συμπλοκῆς συμβῆντα ἔτι τὴν λη- στείαν τῆς δόλῃ τοῦ Περαιῶς, ἀμφότερα κακουργήματα ἐν καιρῷ ἡμέρας παραχθέντα, καὶ τινὰς νυκτοκλοπὰς, ἐξ ὧν συμβαίνουν εἰς ὅλας τὰς κοινωνίας. Σφάλλει λοιπὸν καὶ κατὰ τοῦτο ὁ κύριος Πρωθυπουργὸς μὴ διορίζων φρου- ρὰς εἰς τὰς οἰκίας αὐτῶν τῶν πασχόντων ἀπὸ δολοφονο- ρείων καὶ κλοποφοβίας κυρίων ἐφημεριδογράφων, διὰ νὰ τοὺς συνοδεύσωσιν εἰς τοὺς περιπάτους, ὅπου θέλουσιν ψυχρα- ῖσθαι ὅπως αἱ κεφαλαὶ των, διότι πυρακτούμενοι ἀκα- ταπαύστως ὡς ἐκ τοῦ καύσωνος τοῦ θέρους καὶ τῆς στενω- χίας, εἶναι κίνδυνος νὰ γίνωσι μανιακοί, καὶ τότε ἡ- πατρίς θέλει στερηθῆ τοιοῦτων ῥητόρων ὑπερκαπιζομένων μετ' ἐπιπέδου καὶ ἀφοσίωσιν τὰ δικαιώματα καὶ τὰ συμφέρον- τὰ τῆς.

Ἄν ὅμως ὁ κύριος Πρωθυπουργὸς δὲν προσέξῃ εἰς τὴν παρατήρησίν μας ταύτην, ἣτις θέλει συντελέσει μεγάλως ὑπὲρ τῆς παύσεως, ἢ τὴν ἐλάχιστον ὑπὲρ τῆς μετριότητος τοιούτων ψευδῶν διαδομένων φημῶν, προτρέπομεν αὐ- τοὺς τοὺς κυρίους ν' ἀπέχωσιν ἀπὸ τὰς λιβελλογραφίας, τὰς συκοφαντίας καὶ τὰς ὕβρεις, καὶ τότε θέλουσιν ἐνθαρ- ρυνθῆ, θέλουσιν ἐξέρχασθαι ἀφόδως τῶν οἰκιῶν των, διότι θέλουσιν πάσαι ἀπὸ τοῦ νὰ τρέμωσι καὶ αὐτὰς τὰς σκιὰς των, δὲν θέλει ἐξάπτεσθαι τοῦ λοιποῦ ἢ φαντασίας των, διὰ νὰ φοβῶνται, μὴ ὑπάρχοντος οὐδενὸς φόβου ἢ κινδύνου.

— Τὴν 20 Μαΐου ἐνεστῶτος ἔτους ἐτελέσθη εἰς τὴν Θη- ραν ὁ γάμος τοῦ ἐντίμου ἱετροῦ κυρίου Ἀντωνίου Νο- μικοῦ μετὰ τῆς χαριστάτης κυρίας Σοφίτζας Γαβαλά. Ἐπειδὴ δὲ συνέβη νὰ ἐορτασθῶσιν αὐθημερὸν καὶ τὰ γε- νεθλια τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως μας, ἡ περίστασις αὕτη κατέστησε λαμπροτέραν τὴν τελετὴν τοῦ γάμου τοῦ κυ- ρίου Νομικοῦ, διότι μέγα πλήθος κυρίων καὶ κυριῶν προσκεκλημένων εἰς τὸν γάμον αὐτὸν ἀπειλείσαν εὐχά- ριστον συναναστροφὴν εἰς τὸ λαμπρὸν γεῦμα τὸ ὅποιον ἔ- δωκε πρὸς αὐτοὺς ὁ κύριος Ζήνων Γαβαλάς.

— Εἰς ἐκ τῶν δικαστῶν τοὺς ὁποίους τὸ ὑπουργεῖον τῆς δικαιοσύνης ἐθυσίασεν ἕνεκα τῆς ἀπροσεξίας του, εἶναι καὶ ὁ ἀγωνιστὴς κύριος Ν Γ Ἰγγλέσης δικαστὴς τοῦ ἐν Ἀθη- ναῖς δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν, ὅστις ἐσχάτως ἐπαύθη ἄνευ τινος εὐλόγου αἰτίας.

Ἐψώσαντες πολλάκις τὴν φωνὴν μας ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ ἀγωνιστοῦ, τοῦ ἐντίμου καὶ τοῦ ἀξίου δικαστοῦ, νομίζο- μεν ὅτι ἤθελεν εἶσθαι ἑλληψίς ἐκ μέρους μας, ἂν καὶ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην δὲν ἠθέλαμεν παρρησιάζεσθαι διὰ τὴν ἀνοίκειον παύσιν του.

Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅμως ὅτι ἡ Σ Κυβέρνησις θέλει τὸν ἱκανοποιήσει.

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 335. φύλλον τῆς Ἀμαλθείας ἀνε- γνωμεν κεραινωδὴ λιβελλον κατὰ τοῦ κυρίου Βάου ἐνός τῶν δικαστῶν τοῦ Πρωτοδικείου μας, λιβελλον ὅστις ἐνερ- γέστατα παρεμφανίζει τὸ κατ' αὐτοῦ τοῦ δυστυχῆς δικα- στοῦ ἄξιον τοῦ Συντάκτου πάθος.

Ἐσχάτως μόνον γνωρίζαντες ἑπισημικῶς τὸν δικασ- τὴν αὐτὸν κύριον Βάον, καὶ ἀγνοῦντες ὅλος διόλου τὸ πολιτεῦμα καὶ τὴν διαγωγὴν του, δὲν δυνάμεθα πρὸς τὸ παρὸν, οὐδὲ ἐπιχειροῦμεν νὰ κρίνωμεν τὴν παραμικρὰν κρίσιν ἐπὶ τῶν ὅσα ἀναφέρονται κατ' αὐτοῦ εἰς τὸν περι- ὄν ὁ λόγος λιβελλον, ἐπιφυλαττέμενοι νὰ πράξωμεν τοῦ- το, γὰρ τῆς ἀληθείας καὶ τῆς δικαιοσύνης, ὅταν λάθω- μεν καλὰς καὶ βασίμους πληροφορίες. Δὲν δυνάμεθα μολοντούτο νὰ μὴν κατακρίνωμεν τὸν συντάκτην τοῦ λι- βελλοῦ αὐτοῦ, ἀποφασίσαντα νὰ θυσίασῃ μετ' ἑαυτοῦ τὴν σκληρότητα ἐνώπιον τῆς κοινῆς γνώμης πρόσωπον τὸ ὀ- ποῦν δύναται νὰ ᾖ ἡ ἀθῶν, καὶ ἰδίως τὴν κύριον ἐκ- δότην τῆς Ἀμαλθείας, ὅστις ἐδέχθη καὶ κατεχώρησε τὸν λιβελλον αὐτὸν, ἐναντίον τῶν κανόνων τῆς δημοσιογρα- φίας, εἰς τὴν ἄλλως τε ἀξιοτίμον ἐφημερίδα του, καὶ ἐλε- εινολογοῦμεν τὴν ἀνθρωπότητα διὰ τὴν κακὴν χρῆσιν τοῦ τύπου, τὴν ὅποιαν βλέπομεν πρὸ τινος κικροῦ γενομένην μόνον εἰς τὰς ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐκδιδομένας ἐφημερίδας. Διότι καθόσον ἡ καλὴ τοῦ τύπου διαχείρισις ὠφελεῖ τὰ μέγιστα τὰς κοινωνίας, τοσοῦτον ἡ κακὴ καὶ θόναυσος ἐπι- φέρει τὰ πλέον δασύρεστα ἀποτελέσματα.

Ἄλλὰ δικαίως συγχωρεῖ ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις νὰ ἐξυβρίζωνται ἀτιμωρητῆ ὑπὸ τοῦ περιοδικοῦ τῆς τύπου οἱ ὑπουργοὶ τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ ἄλλοι ἄρχοντες μας, ἐνῶ ἂν Ἑλληνικὴ τις ἐφημερίς ἐξυβρίσῃ τυχὸν τοὺς ὑπουργοὺς τοῦ Σουλτάνου, ἢ ἄλλους ἄρχοντας τῆς ἐπι- κρατείας του θέλει διαξέριξαι τὰ ἱματῖά του ἐν τῇ Ἑλ- λάδι πρέσβους τῆς Τουρκίας ἀπαιτῶν ἱκανοποιήσεις, καὶ ἔχει τὸ δικαστικὸν μέσον τοῦ νὰ τὰς λάβῃ, ἐνῶ εἰς τὴν Τουρκίαν δὲν ὑπάρχει τὸ μέσον αὐτὸ μὴ ὑπαρχόντων οὐ- δὲ νομῶν οὐδὲ δικαστηρίων;

Ἄν εἰς τὴν Τουρκίαν δὲν δύναται νὰ λάβῃ κάμμίαν διὰ τοῦ νόμου ὁ ὑβρισθεὶς ἱκανοποιήσῃ, οὐδὲ εἰς τὴν Ἑλ- λάδα εἶναι δίκαιον νὰ καταδικῶνται αἱ τοιαῦται πράξεις, διότι ἡ ἀμοιβαίότης κανονίζει τὰς μεταξὺ τῶν ἐ- θνῶν σχέσεις καὶ τὰ καθήκοντα.

Σ Μ Υ Ρ Ν Η.

Τ ἡ ν 16ην Ἰουνίου 1845.

Τέσσαρες κλοπαὶ καὶ ἀπόπειραι κλοπῆς, ἐπίσης τολ- μηραὶ, ἐπράχθησαν τὴν ἐβδομάδα ταύτην αὐθημερὸν εἰς τὴν πόλιν μας. Οἱ θρασεῖς κλέπται εἰσελθόντες τὴν νύ- κτα τῆς δευτέρας πρὸς τὴν τρίτην εἰς δύο οἰκίας, ἀθή- ρεσαν ἐκ τῆς πρώτης, κειμένης πλησίον τοῦ στρατιωτι- κοῦ σταθμοῦ, ἀξιόλογον ποσότητα χρημάτων καὶ ἄλλα πολυτίμητα πράγματα, ἐκ τῆς δευτέρας ὡσαύτως διάφορα πράγματα μικροτέρας ἀξίας. Οἱ κάτοικοι τῶν ἄλλων δύο ἐξυπνήσαντες ἀπεδίωξαν τοὺς κακούργους.

Ἐπικαλούμεθα τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν κατὰ τῆς ὑπερβολοῦσης θρασύτητος τῶν κλεπτῶν, καὶ νομίζομεν ὅτι τὸ μόνον ἀρμόδιον καὶ δραστήριον μέτρον κατ' αὐτῶν εἶναι νὰ περιφέρονται τὴν νύκτα τακτικῶς εἰς ὅλας τὰς συνοικίας στρατιῶται, ἐπιτηροῦντες ἐκ τοῦ πλησίον τοὺς ὑπόπτους φοιτητὰς τῶν καπηλείων.

(Ἐκ τῆς Ἀμαλθείας)

Σ. Σ. Καταχωροῦμεν τὰς ἀγγελίας ταύτας ἐκ τῆς Ἀμαλθείας, διὰ νὰ γνωρίσωσιν οἱ ἀντιπολιτευόμενοι ὅτι ὄχι μόνον εἰς τὴν Σμύρνην ὡς καὶ εἰς τὴν Κωνσταντι- νούπολιν, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὰς τὰς πρωτεύουσας τῶν πρὸ αἰῶνων ἀποκαταστημένων ἐθνῶν συμβαίνουν καὶ κλο- παὶ, καὶ νυκτοκλοπαὶ, καὶ ληστεῖαι, καὶ φόνοι, καὶ δο- λοφονίαι, κακουργήματα τὰ ὅποια ταρχέττον ὅλας τὰς κοινωνίας, καὶ τὰ ὅποια αἱ κυβερνήσεις αἱ πλέον τακτικαὶ καὶ ἡσυχαι δὲν δύναται νὰ καταστείλωσι, καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν εἶναι παρὰ δόξον, ἂν συμβαίνωσι τοιαῦτα ἐν τῇ Ἑλλάδι, ὅπου μία λυσσωσά καὶ ἀναρχικὴ ἀντιπολί- τευσις ἀνησυχεῖ τὰ πάντα, καὶ γίνεται αἴτιος ὅλων τῶν ἀτοπημάτων τὰ ὅποια συμβαίνουν.

ΣΥΡΙΑΚΑ.

Μολοντί ὁ περιοδικὸς τῆς Σμύρνης καὶ τῆς Κωνσταν- τινουπόλεως τύπος θεωρεῖ ὡς πεπαυμένας σχεδὸν τὰς τα- ραχὰς τῆς Συρίας, διὰ τῶν μέτρων τὰ ὅποια ἔλαβεν ἑ- σχάτως τὸ Διβάσιον, ἡμεῖς φρονοῦμεν τὸ ἐναντίον, διότι αὐτὸ τὸ ἴδιον Διβάσιον ἀποφασίσαν, ὡς φάνεται, νὰ τα- πεινώσῃ ἢ ὅλος δι' ὅλου νὰ καταστρέψῃ τοὺς μαχίμους Χριστιανούς τοῦ Λιβάνου, παρεκίνησε τοὺς Δρούσους νὰ ἐπιπέσωσιν ἐπ' αὐτῶν, νὰ τοὺς κατασφάξωσι, νὰ τοὺς λεηλατήσωσι καὶ ν' ἀποτεφρώσωσι τὰς πλείους, τὰ χωρία καὶ τὰ ἱερά καταγῶγια τοὺς ναοὺς δηλαδὴ καὶ τὰ μονα- στηριά των· τοῦτο δὲ καθίσταται προφανέστατον ἐκ πολ- λῶν περιστάσεων, καθ' ἃς τὰ στρατεύματα τῆς ἐξουσίας παρεμπόδισαν εἰς πολλὰ μέρη διὰ τῆς βίας τοὺς Χριστι- ανούς νὰ μὴν δώσωσι βοήθειαν εἰς τοὺς κατασφαζομένους ἀδελφούς των, ἐν ᾧ ἐσυγχώρουν καὶ ἐδίδον εἰς τοὺς Δρού- σους ὅλα τὰ μέτρα καὶ τὰς εὐκολίας τοῦ νὰ πράττωσιν ὅσα ἐπράξαν ἀπανθρωπίας καὶ ἀπηνείας.

Τούτων αὐτῶν ἐχόντων, πῶς δύναται ἐρωτῶμεν νὰ παύ- σῃ ἡ σφαγὴ καὶ νὰ εἰσαχθῇ ἡ τάξις καὶ ἡ ἡσυχία εἰς ἕνα τόπον, ὅπου ἐκεῖνος ὅστις δύναται νὰ τὴν εἰσάξῃ ἔχῃ συμ- φέρων καὶ ἀπεφάσισε νὰ ἐξολοθρεύσῃ τοὺς ὅσοι πιστεύουν εἰς Χριστὸν, διότι τοὺς θεωρεῖ θανασίμους ἐχθρούς του.

Ἡ Συρία εἰς τρεῖς περιστάσεις μόνον δύναται νὰ ἡσυ- χάσῃ ἢ ὅταν σφαγῶσι καὶ ἐξολοθρευθῶσιν οἱ Χρι- στιανοὶ κάτοικοι τῆς, ἢ ὅταν δεχθῶσι τὸν ἰσλαμισμόν, ἢ ὅταν τέλος ἡ Ἑυρώπη, ἣτις μετ' ἀναληθίαν θεωρεῖ ἤδη

καταδικωμένην άπηνώς τήν θρησκείαν του Ευαγγελίου, έξυπνώσα από τον λήθαργον εις τον όποιον τήν κρατεί μία ανάρμοστος εις τον αιώνα των φώτων και του έξευγενισμού πολιτική, έπιχειρήση εκ συμφώνου τήν λύσιν του ζητήματος της Ανατολής, και ύπερκοπιζομένη τά της χριστιανικής φυλής δίκαια άπελευθερώση αυτήν από τας αίμοχαρείς χείρας των βαρβάρων τυράννων της.

Τήν παρελθούσαν τετάρτην άφίχθη τέλος πάντων εις τήν όθωμανικήν πρωτεύουσαν ή Α. Α. Υ. μέγας δουξ Κωνσταντίνος, επί του βρωσικού άτμοπλόου Βεσσαραβία. Κατέλυσε εις τό έν Βουγιούκ δερέ παλάτιον της βρωσικής πρεσβείας συνοδευόμενος από ένα ύποναύαρχον, ένα συναγματάρχην, ένα καθηγητήν του πανεπιστημείου, ένα ίατρών, δύο κατωτέρους αξιωματικούς του ναυτικού και ένα περίφημον ζωγράφον της Πετρούπολεως. Αυτή είναι όλη ή συνοδεία του δουκός. Αυτός ό δουξ, δευτερότοκος υίός του αυτοκράτορος Νικολάου, γεννηθείς τήν 8ην 7βρίου 1827, έχει ήδη βαθμόν αρχιναύαρχου.

Τήν έπαύριον τό πρωτό ή Α. Υ. ό αρχιναύαρχος Χαλλή πασσάς και ή Α. Ε. ό επί των έξωτερικών ύπουργός, συναδευόμενοι από τον πρώτον διερμηνέα της ύψ. Πόρτας, προσήλθον να χαιρετήσωσι τήν Α. Α. Υ. εκ μέρους του μεγλειστάτου Σουλτάνου. Δύο δε στρατηγοί του κράτους διωρίσθησαν να συνοδεύωσι τον δουκα εις όλα τά αξιοθέατα μέρη της πρωτεύουσας και του Βοσπόρου.

Η Α. Α. Υ. περιελθούσα κατά πρώτον διάφορα μέρη του Καταστένου, κατέδη από Βουγιούκ δερέ εις τό έν Σταυροδρομιά παλάτιον της βρωσικής πρεσβείας, όπου ήδη διατρίβει μετά της συνοδείας αυτής.

Τό σάββατον μ. μ. ό βασιλόπαις μεταβάς εις Μπηλήρ μπή έχαιρέτησε τήν Α. Μ. τον Σουλτάνου, ό όποιος ύπεδέχθη τήν Α. Α. Υ. με έξιδεικνυμένη φιλοφροσύνην και ιδιαιτέρην περιποίησιν. Τήν δευτέραν έπεσκέφη τά μεγάλα τζαμιά της πρωτεύουσας, τά βυζαντινά ανάκτορα, και εις άλλο αξιοθέατον. Χθές έπεσκέφη τήν Α. Υ. τον αρχιναύαρχον επί του ώραίου τρικρότου Μαχμουτιέ, ό όποιος έχαιρέτησε τον βασιλικόν ξένον του Σουλτάνου δι 21 κανονοβολισμών παιανίζουσας της μουσικής· σήμεραν δε τέλος πάντων, ή Α. Υ. μετέδη εις τά πατριαρχεία, ήσπάσθη τας άγιαις εικόνας και τας χείρας των Σεβ. Γερόντων, άπόντος του Πατριάρχου, και έπομένως άπήλθεν εις τον περιφημον ναόν της Ζωοδόχου Πηγής.

Αύριον, ή Α. Ε. ό πρέσβους της Ρωσσίας προσφέρει εις τιμήν της Α. Α. Υ. λαμπρόν δείπνον, εις τό όποιον θέλουν προσκληθθί όλοι οι πρέσβεις των ξένων δυνάμεων. Τήν δε παρασκευήν λέγουσι ότι θέλει προσκληθθί ό μέγας δουξ εις τήν βασιλικήν τραπέζαν, έντός των άνακτόρων.

Αδειται ότι όλη ή διατριβή της Α. Α. Υ. ένταυθα θέλει διαρκέσει 20 ήμέρας· Μετά ταύτα άπέρχεται εις τήν Ελλάδα, όπου θέλει έπιστρέψει εις Πετρούπολιν. Μία βρωσική κορβέτα περιμένει, λέγουσι, τον δουκα έξω του Έλλησπόντου.

(Έκ της Αμαλθείας)

νοποιηθ,ή μόνον· διότι τό να καθέξη πλέον τήν έξουσίαν είναι των άδυνάτων άδύνατον. Άλλά δέν δυνάμεθα να πιστεύσωμεν διά κανένα λόγον, ότι ό κύριος Μεταξάς, ό φιλόπαις ούτος άνήρ, θέλει άποφασίσει να κόψη τας κεφαλάς των Έλλήνων, (μεταχειριζόμεθα τήν αυτήν φράσιν τήν όπιαν πρό τινος καιρού ό ίδιος έξέφρασε) δέν θέλει άποφασίσει λέγομεν τουτο ό κύριος Μεταξάς, όστις έδωσε τρανά δείγματα βαθείας συνέσεως, άνεπιλήπτου άρετής και έντελους αυταπαρνήσεως, όσάκις ή πατρις εύρίσκειτο εις μεγάλας περιπετειάς και κρίσιμους περιπτώσεις ούκ είναι ή ένεστώσα. Πιστεύομεν άπεναντίας ότι πιστός ό κύριος Μεταξάς εις τό σύστημα τό όποιον άνέκαθεν παρεδέχθη, θέλει έξακολουθήσει τον αυτόν πολιτικόν δρόμον προς σωτηρίαν της κινδυνεύουσας πατρίδος, και διά να φέρη εις αίσιον πέρας τήν λαμπράν και ένδοξον μεταπολίτευσιν της 3 7βρίου, της όποιας ύπηρεξεν εις εκ των πρωτίστων ύποκινητών και ύποστηρικτών.

Πολύς λόγος έγινε από τά όργανα του τύπου της αντιπολιτεύσεως, διά τήν έντός της Γερουσίας γενομένην ύπό του Γερουσιαστού κυρίου Ν. Πονηροπούλου πρότασιν περί της φανεράς ψηφηφορίας.

Λυπούμεθα ότι δέν δυνάμεθα να κάμωμεν έν τω παρόντι φύλλω μας λεπτομερή περιγραφήν των διατρεξάντων έντός της Γερουσίας εις τήν συζήτησιν ταύτην, και να παραστήσωμεν πόσον ώφέλιμος ήθελεν είσθαι εις τας έννεστώσας της πατρίδος μας περιστάσεις ή παραδοχή της του κυρίου Πονηροπούλου προτάσεως, ύπερ της όποιας πολλάκις και εις διαφόρους περιπτώσεις έξεφράσθη και τήν όποιαν και έσχάτως αυταρμηώς εκάμεν άλλ' όσονούπω θέλομεν επανέλθει εις τό θέμα αυτό.

Η πρότασις όμως αυτή του κυρίου Πονηροπούλου, και τοι άπορήφθησα, συνετέλεσε τά μέγιστα εις τό να ρψη τό προσωπίον της έν τή Γερουσία πλειοψηφίας, διά να γνωρίση και τό έθνος και ή Α. Μ. ό Βασιλεύς ποιοι εν και οι σκοποί και αι τάσεις αυτής, ενώ μέχρι τουδε επίστενον ότι τό νομοθετικόν τουτο σώμα της Γερουσίας πιστόν εις τήν πάνδημον ύπόσχεσιν και διαβεβαίωσιν τήν όπιαν έδωσε, διά της άκνητήσεώς του εις τον λόγον τον εκφωνηθέντα ύπό του Βασιλέως εις τήν έναρχίαν των Βουλών, θέλει παραδεχθί και επικυρώσει όλα τά ύπό της Βουλής έγκριθησόμενα νομοσχέδια, όσάκις ταύτα άφορούν τό καλόν της πατρίδος.

Κατά τας εκ των Αθηνών ειδήσεις τας όποιας έλαβομεν σήμεραν διά του άτμοπλόου, έξακολουθεί εκεί ή αυτή ήσυχία, αι δε έφημερίδες της αντιπολιτεύσεως διασαρστούμεναι διότι δέν συνέδη κάμνικ νέκ κλοπή ή ληστεία διά να τήν μεταχειρισθώσι ως θέμα κατά τήν συνήθειάντων, αναμασσούν τον φόνον του Ναούμ και τήν ληστείαν του Πειραιός.

Και κατά τας εκ των διαφόρων έπαρχιών ειδήσεις άπαταχού ύπάρχει ή αυτή ήσυχία.

— Ο κύριος Ιωάννης Σούτσος διοικητής της Ακαρνανίας μετετέθη εις τήν ένταυθα Διοίκησιν, και τον διαδέχεται εις τήν Ακαρνανίαν ό κύριος Άδάμ Δούκας, όστις λέγουσι ότι έδωκε τήν παρικήτιν του.

— Ο αξιότιμος Διευθυντής των Ταχυδρομείων Κ. Γ. Σκουφος καταγίνεται εις άνάπλασιν της ταχυδρομικής μετά της Αυστρίας συνθήκης. Η τελευταία συγκατατέθεισα πρότινος ήδη να καταβιβάση έπαισθητώς τα

ταχυδρομικά τέλη, χορηγεί ήδη και νέας εύκολίας συγκοινωνίας, συσταίνουσιν άτμόπλοια μεταξύ Αθηνών και Σύρου και Αιγύπτου. Ο κύριος Σκουφος είναι πολλών έπαίων αξιος διά τας όποιας κατέβαλεν ύπερ των Έλληνικών συμφερότων προσπαθείας· ταύτα λέγοντες όμιλούμεν έν άκριβεί γνώσει των πραγμάτων.

Ο Κ. Σκουφος καταγίνεται και εις τήν μετα της Ρωσσίας ταχυδρομικήν συνθήκην, διά τήν συνομολόγησιν της όποιας έλαβεν ήδη τήν άπαιτουμένην πληρεξουσίτητα παρά της Αύλης του ό αξιότιμος, και είλικρινής φίλος της Ελλάδος πρέσβους της Ρωσσίας, Κ. Περσιάνης.

Η πρότασις του κυρίου Κολοκοτρώνη του να ύπόκεινται εις νέαν έκλογήν οι ύπάλληλοι βουλευται οι προδεδωμένοι, ή οι άλλως πώς λαμβάνοντες αυξησιν μισθού ύπάλληλοι άπερρίφθη ύπό της Βουλής κατά τό σύνολον αυτής, άφού είχε γίνει δεκτή έν μέρει.

— Λόγος πολύς έγινε έν Λονδίνω περί μέλλοντος τινός συναγωνισμού μεταξύ Μασσαλίας και Τεργέστης διά τήν μετακόμισιν των έπιστολών των Ινδιών. Οι Σί και ως γνωστόν, άχρις ώρας μετακομίζονται έξ Αλλεξανδρείας εις Μασσαλίαν, κ' εκείθεν (διά της Γαλλίας εις Λονδίνον. Οι μέλλοντες να έπιχειρισθώσι τήν δια Τεργέστης μετακόμισιν ύπόσχονται να παραδίδωσι τας έπιστολάς εις Λονδίνον είκοσι τέσσαρας ώρας πριν τή· συνήθους άρίξεως.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ομολογώ ό ύπεραινόμενος κάτοικος και δημότης εις τό χωρίον Κάμπου του δήμου Περαίας της Τήνου ότι έπώλητα οικία βουλή ή θελήσει προς τήν Αικατερίνην Ζερμή όλόκληρον τό χωράφιον κείμενον εις τήν περιφέρειαν του δήμου Περαίας εις τήν θέσιν λεγομένην Κορμαράκον, έμπεριέχον άμπελια, συκάς και συκομαράκας, και πληθιάζον με τούς άγρούς των τέκνων της αναφερομένης Αικατερίνης Ζερμή καθώς έστι και εύρίσκειται και μεθ' όλων των δικαιομάτην αυτού δια δραχμάς εκάτον έξήκοντα άπαλλοτριούμενος του λοιπού από πάντων αυτού κυριότητα και ιδιοκτησίαν, και ούτω μένει τό κτήμα τουτο νόμιμος και αναφαίρετος ιδιοκτησία του υιού αυτής Πενάρδου Ζερμή πλησιαστού του αναφερομένου χωραφίου, δια λογαριασμόν του όποιου υιού της τό ήγγράσεν ή αναφερομένη Αικατερίνη θυγάτηρ Σταγιάνη και χήρα Ζερμή.

Έν Έρμουπόλει τήν 21 Ιουνίου 1845

Διά τον ήγγράμματον
Σίμονα Τεσίπρην
Δαμιανός Δημητριάδης
ό αγοράσας
Μπενάρδος Ζιρίμης

Ο Σ υ ν τ ά κ τ η ς
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.